

Ivans [= J. van Schevichaven, 1866-1935]

woonde van 1894 tot 1925 met enkele onderbrekingen elders in Bussum.
Vooral bekend als detectiveschrijver.

Over:

- Bussum door schrijversogen p.14, 64 en 67.
- Herinneringsalbum 1986, p.63/64
- Geletterd Bussum p.32/33.

Werk:

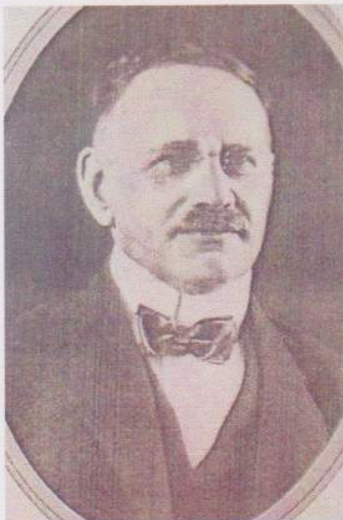
Ivans is "de eerste grote formule-schrijver", aldus Jan C. Roosendaal in het aanhangsel 'Misdaad in Holland' [in Symons **Moord en doodslag** 1976].

Enkele boeken zijn zelfs verfilmd.

Ze worden nog steeds als *Zwarte Beertje* herdrukt.

Inleiding

Slechts weinig (detective-)lezers blijken de naam Ivans (pseudoniem van Jakob van Schevichaven, 1866-1935) te kennen. Bijna overal wordt hij aangeduid als Jacob van Schevichaven, maar uit de geboorteakte blijkt dat Jakob met een k moet worden gespeld!. Ivans was een Nederlands jurist en begon op latere leeftijd met het schrijven van detectives, aanvankelijk als liefhebberij maar na enkele jaren werd deze schrijverij pure noodzaak. Hij debuteerde in 1917 met **De man uit Frankrijk** met als hoofdpersoon Geoffrey Gill (G.G.), bijgestaan door zijn helper Willy Hendriks. Ivans werkte als directeur bij de verzekeringsmaatschappij De Algemeene, maar die raakte door de Eerste Wereldoorlog en de Russische Revolutie in grote moeilijkheden en ging uiteindelijk failliet. Daarom werd de schrijverij plotseling een bittere noodzaak. In 18 jaar tijd schreef van Schevichaven 44 detectiveromans naast kinderboeken, 'gewone' romans en vele korte verhalen. Ivans werd erg populair, vooral door zijn G.G.-boeken. Hoewel er altijd fans bleven raakte hij toch snel in het vergeetboek na de Tweede Wereldoorlog. In de periode 1973-1980 werden er 15 G.G.-romans, ingekort en bewerkt door Edith Visser, opnieuw uitgegeven door Bruna in de reeks Zwarte Beertjes. Helaas bleek Ivans de vooroorlogse populariteit niet meer te halen en is wederom in het vergeetboek geraakt.

(Gedigitaliseerde foto: Marcel Verweij, waarvoor mijn grote dank)

Ivans op ongeveer 60-jarige leeftijd . Deze foto is in diverse bladen verschenen.

Jakob van Schevichaven

Uit Wikipedia, de vrije encyclopedie

Jakob van Schevichaven (Sneek, 20 juni 1866 - Den Haag, 20 mei 1935) was de eerste professionele Nederlandse detectiveschrijver. Hij werd bekend onder het op zijn initialen gebaseerde pseudoniem **Ivans** ('J-van-S' werd 'Ivans').

Leven en werk

Van Schevichaven werd geboren als enig kind van Samuel Reinier Johan van Schevichaven en Martina Margaretha Paulina Maria Mellink. In november 1867 verhuisde het gezin naar Amsterdam, waar de vader natuurkundeleraar werd aan het Barlaeus Gymnasium. Zijn moeder overleed in 1879. Vader Van Schevichaven behoorde een jaar later tot de oprichters van de Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lijfrente, meestal verzekeringsmaatschappij De Algemeene genoemd.

Van Schevichaven zou bij De Algemeene gaan werken en ging daarom na de Openbare Handelsschool in 1884 rechten studeren aan de Universiteit van Amsterdam. Hij was bestuurslid van het Amsterdamsch Studenten Corps. Hij studeerde begin 1888 af en promoveerde in datzelfde jaar op *Wettelijk karakter van het contract van levensverzekering*.

Hij werkte als directeur bij De Algemeene en debuteerde in 1894 met het toneelstuk *Een Hongaarsch duel*. Er volgden meer toneelstukken. De verzekeringsmaatschappij raakte door de Eerste Wereldoorlog en de Russische Revolutie in grote moeilijkheden en ging uiteindelijk in 1921 failliet. Daarop werd het schrijven, dat eerst alleen liefhebberij was, zijn professionele activiteit.

Toen hij vastliep met het toneelstuk *De man uit Frankrijk*, besloot hij er een roman van te maken, waarin de hoofdrol was weggelegd voor Geoffrey Gill (G.G.). Onder het pseudoniem 'Ivans' schreef hij 44 detectiveromans, Curieus is *Verborgen angels* uit 1930, dat zich in Suriname afspeelt. Zijn verhalen waren vooral populair voor de Tweede Wereldoorlog populair. Veel verhalen uit de eerste serie (t/m 1922) werden ook vertaald. Naast detectiveverhalen en toneelstukken schreef Van Schevichaven schreef ook kinderboeken, romans en korte verhalen, deels onder zijn eigen naam en deels als 'Ivans'.

Van 1973 tot 1980 gaf Bruna 15 van de verhalen in ingekorte en bewerkte vorm opnieuw uit.

Van Schevichaven was tweemaal gehuwd. Uit zijn eerste huwelijk (ontbonden in 1914) had hij twee dochters en een op 5-jarige leeftijd overleden zoon. Uit zijn tweede huwelijk kreeg Van Schevichaven nog een dochter. Hij overleed op 68-jarige leeftijd te Den Haag en werd aldaar begraven op begraafplaats Oud Eik en Duinen. Zijn dood maakte de weg vrij voor Hans van der Kallen, wiens manuscripten tot dan vaak waren afgewezen, en die op vergelijkbare wijze het pseudoniem 'Havank' construeerde.